

សៀវភៅដានីយ៍លៃ - លខេ ស៊ែបបុរា

ការប្រែប្រួលជានិមិត្តរូប៖ ការសុរាយអាចកំហែងនៃ «បុរាចង្វៃ»
ក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៍លៃ

Jeff Pippenger
2024-01-09

«បុរាចង្វៃ» នៅក្នុងព្រះគម្ពីរដានីយ៍លៃ ត្រូវបាន William Miller ទទួលស្គាល់ថា
ជានិមិត្តរូបនៃបុរាចង្វៃពេនិយម ឬពេនិយម ប៉ុន្តែក្នុងចុងចុងក្រោយ
វាគឺជានិមិត្តរូបនៃការបដិសេធចក្ខុវិស័យដ៏ពិតប្រាកដរបស់ William Miller។
វាគឺជាឧបទ្វីបបញ្ចប់នៃការបោះបង្គោល ដដែលបានចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 1863
ជាមួយនឹងការបដិសេធការយល់ដឹងរបស់ Miller អំពី «បុរាពិរដង» របស់ម៉ូសេ
នៅក្នុងលើវិស័យ ជំពូក 26។

នៅពេលដែលអាដវិនទីសនិយមបានបដិសេធការកំណត់អត្តសញ្ញាណគ្រឹះគ្រឹះនៃ
«បុរាចង្វៃ» ថាជាពេនិយម

ពួកគេបានបង្កើននិមិត្តរូបរបស់សាតាំងឲ្យក្លាយជានិមិត្តរូបរបស់ព្រះគ្រីស្ទ។
អសោយបញ្ញាជាក់ថា ការងារនេះគឺជាការបង្កើនអំពីបញ្ញាស្រឡាច់ក្រោម។ ការបដិសេធនៃ
«បុរាចង្វៃ» ត្រូវបានដាក់ឲ្យមានជាផ្លូវការនៅទសវត្សរ៍ឆ្នាំ 1930
(ជំនាន់ទីបីនៃអាដវិនទីសនិយម) ប៉ុន្តែវាបានជាប់ហិរញ្ញវត្ថុនៅឆ្នាំ 1901
(ជំនាន់ទីពីរនៃអាដវិនទីសនិយម) មកហើយ។ ដូចជាបុរាណាតិកាស្រាវជ្រាវបុរាណាតិកា
ការបដិសេធចក្ខុវិស័យពិតប្រាកដបន្តទប់ទល់នឹងការទទួលយកកំហុសមួយ
ដែលមានធាតុផ្សំនៃអំពើហិង្សាដែលមិនអាចអត់ទោសបាន។

អំពើហិង្សាដែលមិនអាចអត់ទោសបានសម្រាប់ពួកយើងដែលចេះតែជ្រកក្រោមក្រណាត់ ត្រូវបាន
បង្ហាញនៅពេលដែលពួកគេបានកំណត់អត្តសញ្ញាណការងារដែលព្រះគ្រីស្ទបានផ្ទេរថា
ជាការងាររបស់សាតាំង។

អ្វីស្រដៀងគ្នាជាមួយនឹងនិមិត្តរូបដ៏សំខាន់បំផុតនៃអ្វីស្រដៀងគ្នាដែលសម័យទំនើប

ហើយអ្វីស្រដៀងគ្នាដែលសម័យទំនើបបានផ្ទេរឲ្យនោះដដែល ប៉ុន្តែផ្ទុយវិញ។

ពួកគេបានយកការងាររបស់សាតាំង (លទ្ធផលនិយមបរទេស)

ហើយយកវាទៅប្រគល់ជាការងាររបស់ព្រះគ្រីស្ទ។ ការបោះបង្គោលរបស់អ្វីស្រដៀងគ្នាដែលបុរាណាតិកា
ចូលទាំងការផ្ទេរវិស័យសាតាំងជាស្តេចរបស់ពួកគេ។

កាលពីពេលនោះ ពេលពីឡាត់បានព្យាករណ៍នោះ គាត់ក៏នាំព្រះយេស៊ូវចេញមក

ហើយអង្គុយលើទីជំនុំដូចម្តេច៖ នៅក្នុងដៃមួយដែលហៅថា ថ្មមករាល

ប៉ុន្តែក្នុងភាសាពេរវើ ហៅថា កាប់ហាថា។

ហើយចុងនៃនោះជាចុងត្រូវមេស្ស៊ីបង្កើនបុណ្យយល់ដឹង ហើយបុរាណាតិកាទីបុរាណមួយ។

គាត់ក៏និយាយទៅកាន់ពួកយើងថា «មើល ស្តេចរបស់អូសករាល់គ្នា!»

ប៉ុន្តែពួកគេបានសួរតែឡើងថា «យកគាត់ទៅ! យកគាត់ទៅ! ឆ្លងគាត់ទៅ!»

ពីឡាត់និយាយទៅកាន់ពួកគេថា «តើឲ្យខ្ញុំឆ្លងស្តេចរបស់អូសករាល់គ្នាឬ?»

ពួកមហាបូជាច្បាស់ល្អថា «យើងគ្មានស្តេចណាទេ លើកលែងតែស៊ែសារ»។ ដូច្នេះ

គាត់ក៏ប្រគល់ព្រះអង្គឲ្យទៅពួកគេ ដើម្បីឲ្យគេត្រូវបានឆ្លង។

ហើយពួកគេក៏យកព្រះយេស៊ូវទៅ ហើយនាំព្រះអង្គចេញទៅ។ យ៉ូហាន ១៩:១៣-១៦។

លោកពិឡាត់ជាតំណាងរបស់ទីក្រុងរ៉ូមពហុបរិស័ទ ហើយបងស៊ី White
កំណត់អត្តសញ្ញាណថា នាគដ៏ល្បីល្បាញនាគបណ្តាញចេញពីស្ថានសួគ៌នៅក្នុងវិវរណៈ ជំពូក
១២ គឺសាតាំង ប៉ុន្តែក្នុងន័យទីពីរ នាគនោះក៏ជាទីក្រុងរ៉ូមពហុបរិស័ទផងដែរ។ ដូច្នេះ
នាគត្រូវបានកំណត់ដោយ «ប្រចាំថ្ងៃ»។ ទីបញ្ចប់នៃការបោះបង់អីស្រាអែលបុរាណ
នៅពេលដែលពួកគេបានប្រកាសជាសាធារណៈថា «យើងគ្មានសុតចេញពីស្ថានសួគ៌»
បានកំណត់ឱ្យការប្រកាសជាសាធារណៈរបស់ពួកគេថា
ពួកគេជាអ្នកស្ថិតក្នុងរោមអំណាចរបស់សុតចេញពីស្ថានសួគ៌
ហើយសុតចេញពីស្ថានសួគ៌គឺសាតាំង។ ការបោះបង់ប្រឆាំងនឹងព្រះជាសុតចេញពីស្ថានសួគ៌
បានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងសម័យរបស់សាម៉ូអែលហ្វា
នៅពេលដែលពួកគេបានបដិសេធព្រះជាសុតចេញពីស្ថានសួគ៌
ហើយទាមទារឱ្យមានការប្រទានសុតចេញពីស្ថានសួគ៌ដល់ពួកគេ
ដើម្បីឱ្យពួកគេបានដូចជាបណ្តាជាតិដទៃ។

បន្ទាប់មក ពួកគេចាស់ទុំទាំងអស់នៃអីស្រាអែលបានប្រមូលផ្តុំគ្នា
ហើយមករកសាម៉ូអែលនៅរ៉ាម៉ា។ ពួកគេបាននិយាយទៅកាន់គ្នាថា៖ «មើល
អ្នកបានចាស់ហើយ ហើយកូនប្រុសរបស់អ្នកមិនដើរតាមផ្លូវរបស់អ្នកទេ។ ដូច្នេះ
ឥឡូវនេះ សូមតែតាំងសុតចេញពីស្ថានសួគ៌ឱ្យយើង ដើម្បីវិនិច្ឆ័យយើង
ដូចជាប្រជាជាតិនានាទាំងអស់»។ ប៉ុន្តែ ការនោះមិនគាប់ព្រះហឫទ័យសាម៉ូអែលឡើយ
នៅពេលពួកគេនិយាយថា៖ «សូមប្រទានសុតចេញពីស្ថានសួគ៌ឱ្យយើង
ដើម្បីវិនិច្ឆ័យយើង»។ ហើយសាម៉ូអែលបានអធិស្ឋានទៅកាន់ព្រះយេស៊ូ
ព្រះយេស៊ូបានមានបន្ទូលទៅកាន់សាម៉ូអែលថា៖ «ចូរស្តាប់តាមសំឡេងរបស់ប្រជាជនក្នុង
គ្រប់ការទាំងអស់ដែលពួកគេនិយាយមកកាន់អ្នកចុះ
ដូចពួកគេមិនបានបដិសេធអ្នកទេ គឺពួកគេបានបដិសេធយើង
ដើម្បីមិនឱ្យយើងស្តាយរាយលើពួកគេ។
សូមតាមអស់ទាំងការដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្ត
តាំងពីថ្ងៃដែលយើងបាននាំពួកគេចេញពីអេហ្សីប រហូតដល់ថ្ងៃនេះ
ដោយពួកគេបានបោះបង់យើង ហើយបម្រើព្រះដទៃ
នោះពួកគេក៏កំពុងប្រព្រឹត្តចំពោះអ្នកដូចនោះដែរ»។ ១ សាម៉ូអែល ៨:៤-៨។

អីស្រាអែលបុរាណមិនដែលបានទទួលសុគាល់ថា ពួកគេបានបដិសេធព្រះឡើយ
ហើយក៏មិនបានដឹងថា បំណងបុរាណរបស់ពួកគេចំពោះសុតចេញពីស្ថានសួគ៌
នឹងរីកចម្រើននៅដល់កម្រិតដែលពួកគេធ្វើការព្រះមស្ថេសី
ហើយផ្ទុះរើសរើសសាតាំងជាសុតចេញពីស្ថានសួគ៌។ ការបោះបង់របស់ពួកគេត្រូវបានបិទបាំងពីភ្នំ
នៃរបស់ពួកគេដោយគំនិតសុចរិតដោយខ្លួនឯងរបស់ពួកគេផ្ទាល់ ដល់ថា
ទោះបីពួកគេបានបដិសេធព្រះក៏ដោយ ក៏ពួកគេនៅតែជោរជូលដែលបានផ្ទុះរើសរើសដល់
ពីព្រោះនៅទីបំផុត ពួកគេបានរក្សាពួកគេថា
ព្រះនៅតែរក្សាភិច្ចបម្រើព្រះយាករណ៍ដ៏បរិសុទ្ធចម្បង ទោះបីបន្ទាប់ពីសាម៉ូអែលក៏ដោយ។

ពួកគេបានបកស្រាយខុសអំពីភិច្ចបម្រើទំនាយរបស់ពួកគេហ្វា ដោយជឿថា
ការមានវត្តមានរបស់ហ្វារ៉ាបស់ព្រះបញ្ញត្តិថា ពួកគេជោរជូលដែលព្រះបានផ្ទុះរើសរើស។
ពួកគេមិនបានឃើញថា ពួកគេស្មើគ្នាដោយព្រះ
ហើយពួកគេហ្វាកំពុងព្យាយាមនាំពួកគេឡើងមករកព្រះវិញទេ
ពីព្រោះពួកគេបានបកស្រាយសកម្មភាពរបស់ពួកគេហ្វាថា
ជាភស្តុតាងនៃការដឹកនាំរបស់ព្រះ។ នេះគឺទោះបីជាពួកគេនៅតែបែនុតបដិសេធសារទាំងអ

សំរាប់ពួកហ្វានដែលបានត្រូវបានចាត់ទុកថាជាមកកាន់ពួកគេដោយ។
ការបញ្ជូនព្រឹត្តិបត្រនេះក៏បានកើតមានលើអាជីវនេទីស៊ីតេនៃឆ្នាំ 1863 ផងដែរ។

អាជីវនេទីស៊ីតេបានបង្កើនឆ្លើយតបនឹងការប្រកាសរបស់ William Miller ហើយបានផ្សព្វផ្សាយស្តីពីការប្រកាសនេះដែលបានចុះបញ្ជីតាមផ្សព្វផ្សាយរបស់
ក្នុងឆ្នាំដដែលដែលពួកគេបានបង្កើនការប្រកាសរបស់លោកម៉ូសអេពី «បុរាណវិទ្យា»
ដូចដែលបានប្រកាសដោយអលើយ៉ា (William Miller)។ ក្នុងឆ្នាំដដែលនោះ
ពួកគេបានបង្កើតផ្ទាំងគំនូសទំនាយក្នុងក្រុមប្រឹក្សា
ដែលមិនអាចអានបានទៀតឡើយ ហើយក៏មិនអាច «និយាយ» បានទៀតដែរ សូមតាម
ហាហ្គុក ២:៣ ពីព្រោះវាត្រូវបានប្រកាសដោយមួយដើមប្រាំបីពាន់លាន។
ផ្ទាំងគំនូសរបស់ហាហ្គុកអាចអានបាន ដូចជាប្រៀបដដែលមានស្រាប់
ហេតុនេះហើយវាអាច «និយាយ» បាន។

សាសនាអាជីវនេទីស៊ីតេបានបង្កើនឆ្លើយតបនឹងការពិនិត្យខុសឆ្គងអំពីជម្រើសដែលពួកគេ
បានផ្សព្វផ្សាយឆ្នាំ 1863 ឡើយ ព្រោះថា នៅទីបំផុត
ពួកគេមានសុភមង្គលនាព្រឹក្សានៅក្នុងចំណោមពួកគេ ដែលបញ្ជាក់ថាពួកគេអាចស្តាប់
សំណួរដែលបានកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណនៃក្នុងគម្ពីរវិវរណៈ
ជាស្តាប់ដែលមានព្រឹត្តិបត្រនៃការព្យាយាម។ ពួកគេបានបង្ហាញវិញ្ញាណ
និងឥរិយាបថដូចគ្នានឹងអ្វីដែលបុរាណ ហើយការបោះបង្គោលដែលបានចាប់ផ្តើមដោយការ
បង្កើនឆ្លើយតបដល់ប្រជាជនដែលមិនទទួលបានការយល់ឃើញ ទីបំផុតបាននាំឲ្យពួកគេបង្កើនឆ្លើយតបដល់
ព្រោះការកំណត់អត្ថបទសញ្ញាណរបស់មីឡូលីអំពីក្រុម «បុរាណវិទ្យា» នោះ។

អ្វីដែលសម័យទំនើបបានបង្កើនការយល់ដឹងរបស់ Miller អំពី «ការបុរាណវិទ្យា»
ដែលជានិមិត្តរូបនៃបុរាណវិទ្យា
ហើយបុរាណវិទ្យាមិនទាន់ដឹងពីការប្រកាសនេះហើយពួកគេបានអះអាងថា
«ការបុរាណវិទ្យា» គឺជានិមិត្តរូបនៃព្រះគ្រីស្ទ។ និយាយមួយទៀត អ្វីដែលសម័យទំនើប
បានផ្សព្វផ្សាយទទួលយកនិមិត្តរូបសាតាំងមួយជានិមិត្តរូបនៃព្រះគ្រីស្ទ។
ដូចដែលអ្វីដែលបុរាណវិទ្យាបានប្រកាសថា ពួកគេមានសុភមង្គលក្នុងការពិសោធន៍
ដែលជាតំណាងនៃបុរាណវិទ្យាមិនដឹងពីការប្រកាសនេះហើយដែលជានិមិត្តរូបនៃសាតាំង។

នៅក្នុងន័យនៃការអនុវត្តតាមទំនាយ ការផ្សព្វផ្សាយនេះបានទាមទារថា
អ្វីដែលសម័យទំនើបនឹងត្រូវកំណត់អត្ថបទនៃឆ្លើយតបដែលពួកគេទី៧ ទី៨ និងទី៩
នៃសៀវភៅដានីយ៉ៃ ដែលជាជំពូកទាំងនោះឯងដែលត្រូវបានកំណត់ដោយទទួលបានឡើយ
ហើយជាការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងក្នុងបុរាណវិទ្យាសាស្ត្រមីឡូលី។
ពួកគេនឹងត្រូវបង្កប់នូវបុគ្គលដែលពួកគេទាំងនោះ ពីព្រោះជំពូកទី៨
បានយោងដោយផ្ទាល់ទៅកាន់ «ការបុរាណវិទ្យា» ចំនួនបីដង។

ដោយត្រូវបង្កប់នូវបុគ្គលដែលពួកគេទាំងនោះ
ដែលក្នុងនោះនិមិត្តរូបនៃទទួលបានឡើយត្រូវបានប្រកាសឡើងវិញ ពួកគេមិនអាចមើល
ឈឺចាប់នៃគោលការណ៍ណាមួយទៀតនៃមុនព្រះគ្រីស្ទយ៉ាងត្រូវប្រកាស
និងសូមប្រកាសអស់កល្បរបស់ទ្រង់ឡើង ដូចដែលបានកំណត់នៅក្នុងដានីយ៉ៃ ជំពូក
២ ឡើយ។ ហេតុដូច្នេះហើយ ពួកគេបានចាត់ទុកនូវទីបួនគឺម
ថាជានគរតម្លៃដដែលមានទិដ្ឋភាពពីរ។
ទិដ្ឋភាពទាំងពីរនោះត្រូវបានកំណត់ដោយផ្ទាល់នៅក្នុងដានីយ៉ៃ ជំពូក ៧ និង ៨។

ដានីយ៍លែបញ្ជាក់ថា និមិត្តក្នុងលោកមានទទួលនូវក្នុងជំពូក ៨
ត្រូវយល់ដោយគ្រប់គ្រាន់ដូចជានិមិត្តក្នុងជំពូក ៧។

នូវក្នុងឆន្ទានុវិបិននៃជួរកាលសុគតចេញលេសសុសារ
មាននិមិត្តក្នុងឆន្ទានុវិបិននៃជួរកាលសុគតចេញលេសសុសារ
បន្ទាប់ពីនិមិត្តក្នុងឆន្ទានុវិបិននៃជួរកាលសុគតចេញលេសសុសារ។ ដានីយ៍លែ 8:1

និមិត្ត «ដល់មានលេខមកដល់» ដានីយ៍លែ «កាលដំបូង» នោះ គឺជានិមិត្តក្នុងជំពូក ៧។

នូវឆន្ទានុវិបិននៃជួរកាលសុគតចេញលេសសុសារ សុគតចេញលេសសុសារ ដានីយ៍លែមានយើងសុបិន
និងនិមិត្តក្នុងជំពូក ៧។ បន្ទាប់មក
លោកមានសរសេរសុបិននោះ ហើយរៀបរាប់សេចក្តីសង្កេតឃើញនោះ។
ដានីយ៍លែ 7:1។

និមិត្តទាំងពីរនេះគឺជាឆន្ទានុវិបិននៃជួរកាលសុគតចេញលេសសុសារ
ដល់មានត្រូវតំណាងជាលេខដំបូងនូវក្នុងជំពូក ៧។ និមិត្តក្នុងជំពូក ៧
នគរទាំងបួនគឺ ហាប៊ីឡូន ម៉ាដេ-ព័រស ក្រិក និងរ៉ូម
ត្រូវបានរំលឹកឡើងវិញនូវក្នុងជំពូក ៧។
ហើយបន្ទាប់មកមុននឹងនូវក្នុងជំពូក ៧។
ប៉ុន្តែមានការបង្ហាញឲ្យឃើញនូវក្នុងជំពូក ៧។
និងជាតុល្យភាពនៃនគរទាំងបួន។ នូវក្នុងដានីយ៍លែជំពូក ៧។
នគរទាំងបួនត្រូវបានតំណាងដោយសត្វសាហាវប្រាំបី ប៉ុន្តែនូវក្នុងជំពូក ៧។
នគរទាំងបួននោះត្រូវបានបង្ហាញដោយសត្វសាហាវប្រាំបី។
ដានីយ៍លែមានបំណងចង់យល់អំពីនិមិត្តក្នុងជំពូក ៧។
ហើយការវិវត្តនៃលោកមកដល់គាត់ដើម្បីពន្យល់។

ខ្ញុំ ដានីយ៍លែ មានទុក្ខខវេទនាដូចជានិមិត្តក្នុងជំពូក ៧។ នូវក្នុងដានីយ៍លែ
ហើយនិមិត្តក្នុងជំពូក ៧។
ខ្ញុំមានចូលទៅជិតមុនគ្នាដល់នូវក្នុងជំពូក ៧។
ហើយសួរគាត់អំពីសេចក្តីពិតនៃនគរទាំងបួននេះ។ ដូចនេះ គាត់បានប្រាប់ខ្ញុំ
ហើយផ្តល់ឲ្យខ្ញុំបានដឹងនូវសេចក្តីពិតនៃនគរទាំងបួននេះ។ សត្វសាហាវទាំងបួន
ដល់មានបួន គឺជាសត្វបួនអង្គ ដល់នឹងកើតឡើងពីផែនដី។ ប៉ុន្តែ
ពួកហិរុទ្ធរបស់ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុត នឹងទទួលបាន
ហើយកាន់កាប់នគរនោះជារៀងរហូត គឺរហូតដល់អស់កល្បជានិច្ច។ ដានីយ៍លែ 7:15-18

ដានីយ៍លែត្រូវបានប្រាប់ថា សត្វសាហាវទាំងបួននោះ គឺជានគរលោកិយបួន
ដល់នឹងមានរហូតដល់នគរអស់កល្បរបស់ព្រះត្រូវបានបង្កើតឡើង សុរាជដានីយ៍លែ
ជំពូក ២។ ត្រូវបាននគរលោកិយបួន ដល់នាំមុខមុនការមកដល់នៃនគរអស់កល្បរបស់ព្រះ
ដូចដល់ត្រូវបានតំណាងដោយមួយដល់ត្រូវបានកាត់ចេញពីគ្រប់
ហើយបានពង្រីកនៃដីទាំងមូលនូវក្នុងជំពូក ២។

បងស៊ីរីរ៉ា បានយកការយល់ដឹងរបស់ក្រុមមីល្លេនរ៉ាយក៍អំពីនគរទាំងបួននោះ
ឲ្យដល់នូវឆន្ទានុវិបិននៃជួរកាលសុគតចេញលេសសុសារ
ខណៈដល់នឹងបានពិភាក្សាអំពីសត្វសាហាវនៃផែនដីនូវក្នុងវិវរណៈ ជំពូក ១៣។

«នរោត្តមៈ និមិត្តសញ្ញាមួយទៀតគួរឲ្យមានការចូលមក។
ពុទ្ធិសាសនាមានបុរសសាសន៍ថា៖ «ខ្ញុំបានឃើញសត្វមួយទៀតកំពុងឡើងមកពីផែនដី;
ហើយវាមានសុន្ទរដ៏ល្អបំផុតក្នុងចំណោមគ្រប់សត្វ។ ខ ១១។ ទាំងប្រាំបួនរូបសត្វនេះ
នឹងរៀបចំបង្កើតឡើង បង្កើតឡើង បុរាណជាតិដ៏ល្អបំផុតក្នុងចំណោមគ្រប់
ខ្ពស់ពីអស់ទាំងបុរាណជាតិដ៏ល្អបំផុតក្នុងចំណោមគ្រប់បុរាណជាតិមិត្តសញ្ញាមួយទៀត។
រាជាណាចក្រដ៏ធំៗដែលបានគ្រប់គ្រងពិភពលោក
គួរឲ្យមានបង្កើតឡើងដោយសត្វសាហាវ ដដែលកំពុងឡើងមក
នរោត្តមៈ «ខ្យល់ទាំងបួននិមិត្តសញ្ញាបកប្រែក្នុងសៀវភៅមុន»។ ដានីយ៍លេខ ៧២។
នរោត្តមៈ វិវរណៈ ១៧ ទេវតាមួយបានពន្យល់ថា ទឹកតំណាងឲ្យ «មនុស្សមនុស្ស
ហ្វូងមនុស្ស បុរាណជាតិ និងភាសាទាំងឡាយ»។ វិវរណៈ ១៧:១៥។ ខ្យល់
គឺជានិមិត្តសញ្ញាសម្រាប់ការប្រយុទ្ធគ្នាក្នុង
ខ្យល់ទាំងបួននិមិត្តសញ្ញាបកប្រែក្នុងសៀវភៅមុន
តំណាងឲ្យទិសភាពដ៏គួរឲ្យរន្ធត់នៃការឈ្នះសង្គ្រាម និងបដិវត្តន៍
ដដែលតាមរយៈនរោត្តមៈ រាជាណាចក្រទាំងឡាយបានឈានដល់អំណាច»។ The Great Controversy,
439.

សត្វទាំងនេះជានិមិត្តសញ្ញាសម្រាប់ការយកឈ្នះទាំងឡាយដែលបានសម្រេចឡើង
ខណៈដែលនគរទាំងនោះបានឡើងកាន់អំណាច។ តាមន័យពុទ្ធិសាសនា
សត្វសាហាវមួយកំណាងឲ្យអំណាចនយោបាយ សង្គ្រាមកិច្ច និងយោធារបស់នគរមួយ។
នគរដ៏ល្អបំផុតដែលគួរឲ្យមានតំណាងនរោត្តមៈដានីយ៍លេខ ២ និង ៧
ក៏គួរឲ្យមានតំណាងដល់នរោត្តមៈដ៏ល្អបំផុតក្នុងចំណោមគ្រប់សត្វ។ ពួកវាទាំងអស់គួរឲ្យមានភ្ជាប់
ជាមួយនឹងធាតុទាំងឡាយដែលបានដកស្រង់មកពីទីបីសុទ្ធជាមួយរបស់ពួកវា
ហើយដោយធុរៈដូចនេះ ពួកវាតំណាងឲ្យធាតុខាងសាសនារបស់នគរទាំងនោះ
ពីព្រោះពួកវាទាំងអស់គឺជាសហភាពរវាងសាសនាចក្រ និងរដ្ឋ។

នរោត្តមៈឆ្លងទីបីនៃរាជ្យសត្វចេបលែសាសា
នោះមាននិមិត្តសញ្ញាបង្កើតឡើងដល់ខ្ញុំ គឺដល់ខ្ញុំដានីយ៍លេខ
បន្ទាប់ពីនិមិត្តសញ្ញាដែលបានបង្កើតឡើងដល់ខ្ញុំកាលពីមុន។
ខ្ញុំបានឃើញក្នុងនិមិត្តសញ្ញាមួយ; ហើយកាលខ្ញុំកំពុងមើល នរោត្តមៈបានកើតឡើងថា
ខ្ញុំស្ថិតនៅក្នុងស្ថាន ក្នុងព្រះរាជវាំង ដល់ស្ថិតនៅក្នុងខេត្តអឡាម;
ហើយខ្ញុំបានឃើញក្នុងនិមិត្តសញ្ញាថា ខ្ញុំនៅក្នុងបន្ទប់ទទួលភ្ញៀវ។
នរោត្តមៈខ្ញុំបានលឺក្នុងក្រុងម៉េត ហើយឃើញថា ម៉េត
មានច្រើនមនុស្សមកលេងល្បែងលើមុខទទួល មានសុន្ទរដ៏ល្អ; សុន្ទរដ៏ល្អនោះខ្ពស់;
ប៉ុន្តែមួយខ្ពស់ជាងមួយទៀត
ហើយសុន្ទរដ៏ល្អខ្ពស់ជាងនរោត្តមៈបានដុះឡើងក្រោយ។
ខ្ញុំបានឃើញច្រើនមនុស្សមកលេងល្បែងលើមុខទទួល និងខាងជើង
និងខាងត្បូង; ដល់ចំណុចគ្រប់គ្នាមានសត្វណាមកលេងល្បែងលើមុខទទួល។
ហើយក៏មានអ្នកណាមកជួយឲ្យរួចពីដៃនៃនរោត្តមៈ; ប៉ុន្តែនរោត្តមៈតាមចិត្តខ្លួន
ហើយបានឡើង។ ខណៈដែលខ្ញុំកំពុងពិចារណា នរោត្តមៈមើល
មានពពកលើមុខមួយមកពីទិសខាងលិច លើផ្ទៃនៃដីទាំងមូល ហើយមិនប៉ះដីនោះ;
ហើយពពកនោះមានសុន្ទរដ៏ល្អខាងមួយនរោត្តមៈក្នុងកែវរបស់វា
វាបានមកដល់ច្រើនមនុស្សមកលេងល្បែងលើមុខទទួល
ដល់ខ្ញុំបានឃើញល្បែងលើមុខទទួល
ហើយរត់ដល់ទីនោះដោយកំហឹងនៃកម្រិតរបស់វា។

ឧត្តរាសន្តបរិយាយទៅជិតចៀមឈូមលោននោះ
ហើយវាក៏ក្នុងក្រហាយបុរាណនឹងចៀមឈូមលោននោះ រួចវាចៀមឈូមលោននោះ
ហើយបំបាក់ស្កន់នៃទាំងពីរបស់វា
ហើយចៀមឈូមលោននោះគ្មានកម្ពស់អាចឈរនៅមុខវាបានទេ
ប៉ុន្តែវាបានបោះចៀមឈូមលោននោះចុះដល់ដី ហើយដាន់ឈូលីលវិញ
ហើយគ្មានអ្នកណាអាចជួយចៀមឈូមលោននោះឱ្យរួចពីដីវាបានឡើយ។ ដូច្នេះ
ពពឈូមលោននោះបានធំឡើងយ៉ាងខ្ពស់ៗ ហើយកាលវាមានកម្ពស់ខ្ពស់ៗ
ស្កន់ដ៏ធំនោះក៏ត្រូវបាក់; ហើយជំនួសវា មានស្កន់ដ៏សំខាន់បួនបានដុះឡើង
ទៅកាន់ខ្យល់ទាំងបួននៃមេឃ។ ដានីយ៍លែ 8:1-8។

ជំពូកទីប្រាំបីចាប់ផ្តើមដោយដានីយ៍លែបញ្ជាក់ថា នៅពេលនោះគាត់កំពុងរស់នៅក្នុង
បុរាណសាស្ត្រនៃគរទីមួយនៃពាក្យទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ (ហាប៊ីឡូន) ប៉ុន្តែនិមិត្តរូប
សំគាល់មិនបានកំណត់និមិត្តរូបព្រាហ្មណ៍មួយដែលត្រូវកំណត់ឱ្យបានហាប៊ីឡូនឡើយ
ពីព្រោះវាចាប់ផ្តើមដោយចៀមឈូមលោនដែលកំណត់ឱ្យបាននៃដីទីពីរគឺ មេឌូ-ព័រស៊ី។
ការអត្ថប្រយោជន៍នៃនិមិត្តរូបព្រាហ្មណ៍របស់ហាប៊ីឡូននេះ គឺមានគោលបំណង
ពីព្រោះលក្ខខណៈសំខាន់មួយរបស់ហាប៊ីឡូនគឺថា វាកំណត់ឱ្យបាននូវមួយដែលត្រូវបានដកចេញ
ហើយក្រោយមកត្រូវបានសង្ហារឡើងវិញ ដូចដែលត្រូវបានកំណត់ដោយ "បុរាណវិទូ" រស់នៅ
ប្រើកូនសោរ ដល់រស់នៅដូចជាសត្វព្រៃ។ ក្នុងអំឡុង "បុរាណវិទូ" នោះ
ជាមួយនឹងហាប៊ីឡូនខាងក្រៅព្រាហ្មណ៍ (សាសនាប៉ាប) ត្រូវបានកំណត់ ពីព្រោះសាសនាប៉ាបគឺជានូវ
គរដែលត្រូវបានគេបំភ្លេចអស់រយៈពេលចិត្តសិបឆ្នាំជានិមិត្តរូប
ក្នុងអំឡុងពេលដែលនាងមានរបួសស្លាប់មួយ។ ការពិតដែលដានីយ៍លែកំណត់ថា
គាត់បានទទួលនិមិត្តរូបនេះ "នៅឆ្នាំទីបីនៃរដូវស្ងួតចេបលែសាសា" បញ្ជាក់ថា
ហាប៊ីឡូនគឺជានូវគរដែលនាំមុខគរទីពីរគឺ មេឌូ-ព័រស៊ី
ប៉ុន្តែវាសង្កេតឃើញនូវហាប៊ីឡូនថាជានូវគរដែលលាក់កំហាំង ឬត្រូវបានបំភ្លេច
ដែលត្រូវបានគេបំភ្លេចក្នុងរយៈពេលចុងនៃស្ថានភាពមួយអង្គ។

សត្វទាំងឡាយនៅក្នុងជំពូកទីប្រាំបី មិនមែនជាសត្វសាហារ៉ាទេ
ប៉ុន្តែជាសត្វដែលត្រូវបានប្រើជាញញឹមជាមួយការបម្រើនៃទីបរិសុទ្ធ។
នូវទីបួនត្រូវបានកំណត់ដោយ «ស្កន់ដ៏តូចមួយ» មិនមែនជាសត្វទេ
ប៉ុន្តែស្កន់ដ៏ធំជាមួយនឹងទីបរិសុទ្ធរបស់ព្រះ ដុបិតអាសនៈទាំងឡាយនៅក្នុងទីបរិសុទ្ធ
របស់ព្រះមានស្កន់ដ៏ធំជាមួយនឹងចន្លោះសម្ព័ន្ធរបស់វា។

មិនត្រឹមតែអាណាចក្រទាំងបួននៃព្រះយាករណ៍ត្រូវបានដានីយ៍លែកំណត់ដោយពាក្យសព្ទនៃទី
សក្ការៈបុណ្យនោះទេ ប៉ុន្តែនិទានក្នុងជំពូកនេះក៏មានពាក្យជាច្រើនដែលបានដកស្រង់
ដោយផ្ទាល់ពីពិធីបម្រើនៃទីសក្ការៈរបស់ព្រះផងដែរ។ និទានក្នុងជំពូកនេះត្រូវបានបង្ហាញ
ដោយប្រើពាក្យភាសាហេប្រឺយកមកពីពិធីបម្រើនៃទីសក្ការៈ ហើយថែមទាំង
សកម្មភាពនៃការនាំយញញឹមជាមួយក្នុងពិធីបម្រើនៃទីសក្ការៈក៏ត្រូវបានស្តាប់នា
ឡើងនៃក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធនៃជំពូកនេះផងដែរ។ ការពិតដែលថា
ដានីយ៍លែបានភ្ជាប់ជំពូកទីប្រាំពីរ និងទីប្រាំបីចូលគ្នាដោយចេតនា
អនុញ្ញាតឱ្យអស់អ្នកដែលមានបំណងមើលឃើញ បានយល់ថា ជំពូកទីប្រាំពីរ កំពុងកំណត់
អត្ថបទព្រាហ្មណ៍នយោបាយរបស់អាណាចក្រទាំងឡាយក្នុងព្រះយាករណ៍ព្រះគម្ពីរ
ហើយជំពូកទីប្រាំបី កំពុងកំណត់អត្ថបទព្រាហ្មណ៍នយោបាយសាសនាចក្រនៃអាណាចក្រទាំងឡាយ
ក្នុងព្រះយាករណ៍ព្រះគម្ពីរ។

សាសនាអាដុល្លែនីសុទ្ធក្នុងរូបរាងបង្កឱ្យលាក់បាំងការពិតនេះដោយរឿងពរដេសាតាំង
ពីព្រោះការទទួលស្គាល់នេះបង្ហាញថា តុប្បងមានតម្លៃលើបស់មីឡែន
គឺដូចតាមដំណើរព្រះហស្តរៀបចំឱ្យមាន។
ការបដិសេធរបស់ពួកគេចំពោះការយល់ដឹងរបស់មីឡែនអំពី «the daily»
ក្នុងរូបរាងតំណាងថាជាការអះអាងមួយថា «ព្រះគុមានការយល់ដឹងទេ» ពីព្រោះពួកគេអះអាងថា
នេះពេលដែលព្រះហស្តប្រទានគ្រឿងការណ៍ដល់មីឡែន
(តាមរយៈកិច្ចបម្រើរបស់ទេវតាបរិសុទ្ធ) នោះវាមិនគួរឱ្យអ្វីទេ។

ការបំផ្លាញលំដាប់ដោយបញ្ចូលរូបរាងរបស់អ្នក
ពិតជាដឹងក្នុងរូបរាងចាត់ទុកដូចជាដឹកនាំរបស់ជាងសូម្បីតែ
តើសុទ្ធនឹងអាចនិយាយអំពីអ្នកក្នុងលោកបង្កកើតវាថា
«គាត់មិនមានបង្កកើតឡើយ» មានឬ?
ឬតើរបស់ដែលក្នុងរូបរាងបង្កកើតឡើងអាចនិយាយអំពីអ្នកក្នុងលោករៀបចំវាថា
«គាត់គុមានការយល់ដឹងទេ» មានឬ? អសោយ 29:16

ក្របខណ្ឌរបស់មីលូលីវី គឺជាវចនាសម្ព័ន្ធពុយាករណ៍ដែលគាត់មានទទួលស្គាល់
និងប្រើប្រាស់ ប៉ុន្តែចាប់ពីឆ្នាំ 1863 តទៅ អាដុល្លែនីសម្រាប់គ្រប់ទីកន្លែងការអនុវត្ត
តាមទំនើបរបស់ពួកគេក្នុងលោកបង្កកើតនិងកាតូលិកវិញ
ដើម្បីបិទបាំងអំពីការស្រុតបាតរបស់មីលូលីវី។
អាដុល្លែនីសម្រាប់ទទួលយកក្របខណ្ឌក្នុងកុលាយមួយ
(វត្ថុដែលក្នុងរូបរាងរៀបចំជាក្របខណ្ឌ) ដើម្បីបដិសេធកិច្ចការ
ហើយក៏បដិសេធព្រះអ្នកបង្កកើតនៃកិច្ចការនោះផងដែរ។ ក្នុងការផ្ទេរដូចនេះ
ពួកគេអះអាងថា ព្រះអ្នកបង្កកើតនៃកិច្ចការនោះគុមានការយល់ដឹងទេ។
ការបដិសេធក្របខណ្ឌនោះ គឺជា ហើយនោះតែងតែ
ការបដិសេធការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដែលក្នុងរូបរាងបើកគ្រឿងឆ្នាំ 1798។
អ្នកទាំងឡាយណាដែលបដិសេធការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង នោះក៏បដិសេធកិច្ចការ
និងព្រះអ្នកបង្កកើតនៃកិច្ចការនោះដែរ ហើយតាមភាសារបស់ដានីយ៍លែ ពួកគេគឺជា
«មនុស្សអាក្រក់»។

មនុស្សជាច្រើននឹងក្នុងរូបរាងសម្រាប់អាក្រក់បរិសុទ្ធ ហើយផ្ទេរឱ្យស
ហើយក្នុងរូបរាងល្អបង្អស់; ប៉ុន្តែមនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់
ហើយគុមាននរណាម្នាក់ក្នុងចំណោមមនុស្សអាក្រក់នឹងយល់ឡើយ;
ប៉ុន្តែមនុស្សបុរាណនឹងយល់។ ដានីយ៍លែ 12:10។

«មនុស្សអាក្រក់នឹងប្រព្រឹត្តអំពើអាក្រក់»
ដូចនេះមានកំណត់សម្គាល់អំពីការបដិសេធសេចក្តីពិតដែលកើនឡើងជាបន្តបន្ទាប់។
ការបដិសេធរបស់មនុស្សអាក្រក់ចំពោះក្របខណ្ឌ គឺជាការបដិសេធព្រះ
ហើយជាបន្ទាប់មក ព្រះក៏បដិសេធមនុស្សអាក្រក់ ដោយសារការបដិសេធដែលពួកគេចង់ស
ម្រេចឱ្យមានតាមរយៈក្របខណ្ឌក្នុងកុលាយមួយ។

បុរាណសុភវរុបស់អញក្នុងវិនាស ដោយខ្មែរចំណេះដឹង។
ពីព្រោះអ្នកមានបដិសេធចំណេះដឹង អញក៏នឹងបដិសេធអ្នកដែរ
ដើម្បីកុំឱ្យអ្នកផ្ទេរជាសង្គមម្យ៉ាងអញទៀត។
ដោយយើងដឹងថាអ្នកមានក្នុងចក្រវិស័យនិយមរបស់ព្រះនៃអ្នក
អញក៏នឹងក្នុងចក្រវិស័យរបស់អ្នកដែរ។ ហូសេ ៤:៦

រាស្ត្ររបស់ព្រះ ដល់ជាពួក «បូជាចារុយ» របស់ព្រះ ចាប់ពីឆ្នាំ 1844 រហូតដល់ឆ្នាំ 1863
គ្រូបាទបដិសេធ ដោយសារការខ្វះ «ចំណេះដឹង»
ដល់មានក្នុងឡើងតាមរយៈកិច្ចបម្រើរបស់ William Miller។
វាសំខាន់ណាស់ក្នុងការពិចារណាបរិបទនៃទីបំរុងមួយនៅក្នុង Hosea
ព្រោះបរិបទនោះបង្ហាញអំពីការបោះបង់កាន់តែក្នុងឡើងប្រឆាំងនឹងសេចក្តីពិត
ដល់គ្រូបាទតំណាងថាជា «ចំណេះដឹង»។

ចូរស្តាប់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះយេស៊ូ អើយ កូនចៅអីស្រាអែលទាំងឡាយ
ដុបិតព្រះយេស៊ូមានបណ្តឹងនឹងអូសកស្រុកនៅក្នុងស្រុកនេះ
ពីព្រោះនៅក្នុងស្រុកគ្មានសេចក្តីពិត គ្មានសេចក្តីមតេតាករណ៍
ហើយក៏គ្មានចំណេះដឹងអំពីព្រះដែរ។ មានតែការស្របច្បងក្នុងកុលាយ ការកុហក
ការសម្លាប់ ការលួច និងការផិតក្អបត់ ពួកគេបំពានលើគ្រប់ពុទ្ធនៃ
ហើយឈាមប៉ះនឹងឈាម។ ហេតុនេះហើយ ស្រុកនឹងកាន់ទុកខ
ហើយអស់អូសកដល់រស់នៅក្នុងស្រុកនោះនឹងសោយសោករំលងកម្ពុលាំង
ទាំងស្រុងនៃវាល ទាំងបក្សសិនលើមើម មនៃហើយ
សូមដុបិតត្រឡប់នៅក្នុងសមុទ្រក៏នឹងត្រូវដកយកទៅផងដែរ។ ទោះជាយ៉ាងណា
កុំឱ្យនរណាម្នាក់ភ័យ ឬស្មើបន្ទុកសេចក្តីអន្តរាយឡើយ
ដុបិតបុរាណស្តុរបស់អូសកប្រៀបដូចជាពួកអូសកដល់ភ្នំនឹងបូជាចារុយ។ ដូចនេះ
អូសកនឹងដួលនៅពេលចុង ហើយហោរក៏នឹងដួលជាមួយអូសកនៅពេលប៉ងប៉ែ
ហើយអញនឹងបំផ្លាញមុតាយរបស់អូសក។ បុរាណស្តុរបស់អញគ្រូវិនាសទៅ
ដោយខ្វះចំណេះដឹង ពីព្រោះអូសកមានបដិសេធចំណេះដឹង
នោះអញក៏នឹងបដិសេធអូសកដែរ
ដើម្បីឱ្យអូសកមិនអាចផ្ទុយជាបូជាចារុយសម្រាប់អញទៅទៀត។
ដោយសារអូសកភ័យចេញពីភ្នំនឹងយប់របស់ព្រះនៃអូសក
នោះអញក៏នឹងភ័យចេញពីកូនចៅរបស់អូសកដែរ។ កាលណាពួកគេក្រើនច្រើនឡើង
ពួកគេក៏មានបុរាណវិទ្យាអំពីហិរាមនឹងអញកាន់តែច្រើនឡើងដែរ ដូចនេះ
អញនឹងបម្រើសិរីល្អរបស់ពួកគេទៅជាសេចក្តីអាម៉ាស់។
ពួកគេសើហរបស់បុរាណស្តុរបស់អញ
ហើយដាក់ចិត្តលើកលែងនៃអំពើទុច្ចរិតរបស់ពួកគេ។
ហើយនឹងមានដូចជាបុរាណវិទ្យា ក៏ដូចជាបូជាចារុយដែរ
ហើយអញនឹងដាក់ទោសពួកគេតាមផ្លូវរបស់ពួកគេ
និងសងតបពួកគេតាមអំពើដែលពួកគេបានបុរាណវិទ្យា។ ដុបិតពួកគេនឹងបរិភោគ
តម្លៃនៃអំពើ ពួកគេនឹងបុរាណវិទ្យាអំពីសហយស្តម្ភ ប៉ុន្តែមិនចម្រើនឡើងឡើយ
ពីព្រោះពួកគេបានបោះបង់ការយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះព្រះយេស៊ូ។

អំពើសហយស្តម្ភ និងសុរា និងសុរាទាំងហាយដូចមី ដកហូតចិត្តទៅ។
បុរាណស្តុរបស់ខ្ញុំស្រឡាចចិត្តលើបុរាណស្តុរបស់ខ្ញុំ
ហើយដំបងរបស់ខ្ញុំបុរាណស្តុរបស់ពួកគេ
ដុបិតវិញ្ញាណនៃអំពើសហយស្តម្ភបានបណ្តាលឱ្យពួកគេផ្សេង
ហើយពួកគេបានបុរាណវិទ្យាអំពីសហយស្តម្ភ
ដោយបោះបង់ចេញពីក្រោមព្រះរបស់ខ្ញុំ។
ពួកគេថ្វាយយញ្ញបូជានៅលើកំពូលភ្នំ ហើយដុតគ្រឿងក្រអូបនៅលើកំពូលភ្នំ
ក្រោមដើមអុក និងដើមប៉ុបឡា និងដើមអលេម ដុបិតមូលបង់របស់វាល។
ហេតុនេះហើយ កូនស៊ីរបស់អូសករាល់គ្នានឹងបុរាណវិទ្យាអំពីសហយស្តម្ភ

ហើយបុរេនុធរបស់អ្នកកាល់គុនានឹងបុរេវិវត្តកម្មអំពើជិតកុបត។
យើងខ្ញុំនឹងមិនដាក់ទោសកូនស៊ីរបស់អ្នកកាល់គុនា
នោះពេលដែលពួកនាងបុរេវិវត្តកម្មអំពើសហយសមន៍ទេ
ហើយក៏មិនដាក់ទោសបុរេនុធរបស់អ្នកកាល់គុនា
នោះពេលដែលពួកនាងបុរេវិវត្តកម្មអំពើជិតកុបតដែរ
ដុបិតពួកបុរសទាំងនោះខ្លួនឯងបានញែកខ្លួនទៅនោះជាមួយសុភិពស្វយា
ហើយពួកគេថ្វាយយញ្ញបូជាជាមួយនឹងសុភិរកសីផល្លរកទេ។ ដូច្នេះ
បុរេជនដដែលមិនយល់ដឹង នឹងដួលរលំ។ ទោះបីជាអ្នក អីស្កាអលៃ
បុរេវិវត្តកម្មដូចសុភិពស្វយាក៏ដោយ ក៏សូមកុំឱ្យយូរជាបុរេវិវត្តកម្មអំពើទោសឡើយ
ហើយកុំឱ្យអ្នកកាល់គុនាចូលទៅកាន់គិលកាល ឬឡើងទៅបថេអារនេឡើយ
ហើយកុំស្រេចថា «ព្រះយេស៊ូវមានព្រះជន្មរស់»។ ដុបិតអីស្កាអលៃអីលថយកុរោយ
ដូចមេគោដដែលរឹងរូសថយកុរោយ។ ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវនឹងឱ្យពួកគេស៊ីស្កមៅ
ដូចជាកូនចង្កៀមនៅទីធំទូលាយ។ អប្បោកមីមានជាប់គ្នាជាប់នឹងរូបព្រះ
កុំខានគាត់ឡើយ។ ភស្តុតាងរបស់ពួកគេបានជួយ
ពួកគេបានបុរេវិវត្តកម្មអំពើសហយសមន៍ជានិច្ច
មេដឹកនាំរបស់នាងសូឡាញសចេកុតិអាម៉ាស់ ដោយពោលថា «ចូរឱ្យមក»។
ខ្យល់បានចងនាងទុកនោះក្នុងសុលាបរបស់វា ហើយពួកគេនឹងត្រូវអាម៉ាស់
ដោយព្រះយេស៊ូវបូជារបស់ពួកគេ។ ហូសេ 4:1-19។

សចេកុតិព្រះមានរបស់ហូសេគឺថា
«ព្រះអម្ចាស់មានការទាស់ទងជាមួយនឹងអ្នកស្រុកនៅក្នុងស្រុកនោះ
ពីព្រោះនៅក្នុងស្រុកនោះ គុមានសចេកុតិពិត គុមានសចេកុតិមត្តេតាករណ៍
ហើយគុមានចំណេះដឹងអំពីព្រះឡើយ»។ អាឌុល្លេទីស៊ីម
គឺជាសុភររបស់ព្រះនៅគ្រាចុងក្រោយ។
នៅក្នុងថ្ងៃដែលបុរសកាន់ដក់ចូលទៅក្នុងបន្ទប់របស់ Miller នោះ អាឌុល្លេទីស៊ីម
រួមទាំងបុរេជន ឬជាចារុយ និងហាហា «អ្នកដដែលមិនយល់នឹងដួលរលំ» ពីព្រោះពួកគេនឹង
«បានគ្រប់គ្រងនឹងរូបព្រះក្នុងក្រលាំងក្រលាយ»។
រូបព្រះរបស់ពួកគេគឺជាគោលនយោបាយក្នុងក្រលាំងក្រលាយរបស់ពួកគេ
ដែលបានតុហញបញ្ចូលគុនានៅក្នុងកុបខណ្ឌក្នុងក្រលាំងក្រលាយមួយ។

ការបោះបង់លើត្រូវបានគំរោងដោយការបដិសេធការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
គឺជាការកើនឡើងជាបន្តបន្ទាប់នៃការបោះបង់ ដែលឈានទៅដល់ចំណុចមួយដែលរយៈពេល
សាកល្បងរបស់ពួកគេត្រូវបញ្ចប់ដោយសចេកុតិបុរសកាលថា
ពួកគេបានគ្រប់គ្រងខ្លួនជាមួយនឹងគោលនយោបាយក្នុងក្រលាំងក្រលាយ
ដែលត្រូវបានបោះបង់ចេញពីបន្ទប់របស់ Miller។
ការបោះបង់របស់ពួកគេត្រូវបានគំរោងថា ជាការបុរេវិវត្តកម្មអំពើជិតកុបតជានិច្ច។
ចាប់ពីឆ្នាំ 1863 តទៅ រហូតដល់ការបិទរយៈពេលសាកល្បង ពួកគេបោះបង់ជានិច្ច
រហូតដល់ពួកគេត្រូវបានខ្ចាក់ចេញពីព្រះឱស្សរបស់ព្រះអម្ចាស់។

ការបោះបង់ដោយបដិសេធចំណេះដឹង ត្រូវបានគំរោងដោយការដល់ពួកគេ
«បុរេវិវត្តកម្មអំពើជិតកុបតជានិច្ច» ហើយ
ទោះបីជាមិនមែនជាពាក្យហាហ្វីដូចគ្នាក៏ដោយ ក៏ន័យមានដូចគ្នានឹងពាក្យហាហ្វី
«tamid» ដែលមានន័យថា «ជាបន្តបន្ទាប់» ហើយពាក្យនោះត្រូវបានបកប្រែថា
«រាល់ថ្ងៃ» នៅក្នុងគម្ពីរដានីយ៍លៃ។

យើងនឹងបន្តការសិក្សារបស់យើងអំពីអាណាចក្រទាំងបួននៃព្រះបន្ទូលទំនាយក្នុងព្រះគម្ពីរ នៅក្នុងអត្ថបទបន្ទាប់។

«បន្ទាប់មក ខ្ញុំឃើញទាក់ទងនឹង “បុរាណវិទ្យា” ថា ពាក្យ “យញ្ញបូជ” ត្រូវបានបន្ថែមដោយបុរាណវិទ្យារបស់មនុស្ស ហើយមិនមែនជាផ្នែកនៃអត្ថបទដើមទេ; ហើយព្រះអម្ចាស់បានប្រទានទស្សនៈគ្រឹះ មក្រីអំពីវាដល់អ្នកទាំងឡាយដែលបានប្រកាសសម្រេចអំពីម៉ោងនៃការជំនុំជម្រះ។ នៅពេលដែលមានសាមគ្គីភាព មុនឆ្នាំ 1844 មនុស្សសុទ្ធតែតែងតែទាំងអស់បានបង្កើនទស្សនៈគ្រឹះមក្រីអំពី “បុរាណវិទ្យា”; ប៉ុន្តែតែងតែឆ្នាំ 1844 មក ក្នុងភាពច្របូកច្របល់ ទស្សនៈផ្សេងៗត្រូវបានទទួលយក ហើយភាពងងឹតនិងភាពច្របូកច្របល់ក៏បានតាមមក។» Review and Herald, November 1, 1850.